

Америго Веспучи

(„Дневник на едно пътуване из Европейска Турция“, 1842) и „Voyage dans la Turquie d'Europe“ („Пътешествие из Европейска Турция“, в 2 тома, 1855–1867) с много ценни сведения за българските земи.

Виктор (Victor), Пол Емил (1907–неизв.) – френски изследовател на Арктика. След 1933 г. проучва остров Гренландия.

Вилкици, Андрей Иполитович (1858–1913) – руски хидрограф и геодезист, изследва крайбрежието на Северния Ледовит океан от устието на Печора до устието на Енисей.

Вилкици, Борис Андреевич (1885–1961) – руски хидрограф и геодезист. През 1913–1915 г. ръководи хидрографска експедиция, която с корабите „Таймир“ и „Вайгач“ плава от Владивосток край северните брегове на Сибир до Архангелск и открива островите Северна Земя и други. На негово име са наречени проливът между Северна Земя и полуостров Таймир, както и остров в Карско море.

Вилхелми (Wilhelmy), Херберт – германски географ с приноси за изучаване географията на България – „Hochbulgarien“ („Висока България“): том 1 – „Die landlichen Siedlungen und die bauerliche Wirtschaft“ („Селските селища и селското стопанство“, 1935), том 2 – „Sofia“ („София“, 1936).

Вилялобос (Villalobos), Руи Лопес (1500–1544) – испански мореплавател, който с флотилия от 6 кораба през 1542 г. отплава от Мексико за Филипинските острови и открива някои острови от групата на Каролинските и Маршаловите острови и други.

Висман (Wissmann), Херман (1853–1905) – германски пътешественик и колониален деец в бившата Германска Източна Африка (сега Танзания). В периода след 1880 г. прави изследвания в поречието на река Конго, езерата Танганика и Няса, на река Шире до Замбези.

Витауер (Witthauer), Курт (1910–неизв.) – германски географ и картограф, професор, автор на многобройни обзорни статии и карти на населението в света.

Витвер, Иван Александрович (1891–1966) – руски икономгеограф-страновед, професор в Московския университет. Автор

на книгите: „Южная Америка“ („Южна Америка“, 1930), „Карибские страны – Мексика, Центральная Америка, Вест-Индия“ („Карибските страни – Мексико, Централна Америка, Западна Индия“, 1931), „Великобритания“ (1947), „Франция, экономическая география“ („Франция, икономическа география“, 1958, в съавторство с А.Е. Слука), „Историко-географическое введение в экономическую географию зарубежного мира“ („Историко-географски увод в икономическата география на задграничния свят“, 2. издание, 1963) и други.

Вишер (Visher), Стивън (1887–1967) – американски географ, изследвал предимно влиянието на климата върху историята и икономиката на света и в частност – на САЩ.

Войков, Александър Иванович (1842–1916) – руски географ и климатолог. Роден в Москва. Учи в Санкт Петербург и получава докторат в Гьотинген. Продължително време е професор в Московския университет. През 1872–1876 г. прави редица пътешествия в страните на Западна и Средна Европа, Северна и Южна Америка, Южна и Югоизточна Азия, из много райони на Русия. Събира обширен материал за климата на много страни и написва големия си труд „Климаты земного шара, в особенности России“ („Климатите на земното кълбо, най-вече на Русия“, 1884). Изработва ценни метеорологични карти, привърженик е на изучаване на приземните слоеве на атмосферата, поставя основите на палеоклиматологията, както и на агроклиматологията и фенологията, създава учението за снега.

Вотрубец (Votrubec), Цибор – чешки икономгеограф. Основен негов труд е „Lidska sidla, jejich typu, a rozmisteni ve svete“ („Населените места, техните типове и разпространение в света“, 1980), също книга върху географията на град Прага.

Врангел, Фердинанд Петрович (1797–1870) – руски адмирал и мореплавател. Роден в Псков. Участва в околосветското плаване на Василий М. Головин (1817–1819). От 1820 до 1824 г. с ръководената от него експедиция изучава северните брегове на Сибир, също и остров, наречен по-късно на негово име Врангел. Изследва и северозападните части на Северна Америка и е управител на руските селища там. Обявява се против продажбата на Аляска на САЩ.

Пол Видал дьо ла Блаш

Херман Висман

Иван Витвер

Габе (Gabet), Жозеф (1808–1853) – френски монах-мисионер и пътешественик из Монголия, Китай, Тибет (посещава град Лхаса), заедно с Е. Хюк (средата на 19. век).

Гагарин, Юрий Алексеевич (1934–1968) – руски летец-космонавт, пръв в света на 12 април 1961 г. извършва полет в Космоса с кораба „Восток“ в продължение на 108 минути.

Галвес (Galvez), Хоце (1720–1787) – испански правителствен инспектор, който след 1769 г. изпраща пет експедиции за изследване на „Горна“ Калифорния (сега щат в САЩ).

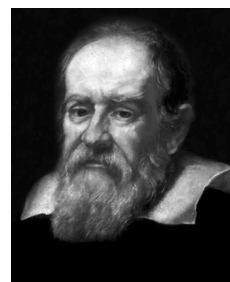
Галилей (Galilei), Галилео (1564–1642) – италиански астроном, физик и механик. Роден в Пиза. Пръв с помощта на изработена от него зрителна тръба осъществява наблюдения на небесните тела. Открива планини на Луната, 4 спътника на Юпитер, фазите на Венера, Млечния път, открива и петна по Слънцето. Привърженик на Коперник и развива учението му. Преследван от църквата. Основни трудове: „Dialogus de systemate mundi...“ („Диалог за двете главни системи в света...“, 1632) и „Discorsi e dimostrazioni matematiche...“ („Беседа и математически доказателства...“, 1638).

Галоа (Galois), Люсиен (1857–1941) – френски географ, професор в Лион и Париж. След смъртта на Видал дьо ла Блаш (вж.) ръководи издаването на „Geographie universelle“ („Всеобща география“).

Гама, Вашку да (Vasco da Gama) (1469–1524) – португалски мореплавател, откривател на морски път до Индия. След като Колумб открива „Индия“ (както тогава се е предполагало), португалците решават да се отправят на изток и също по море да стигнат до тази приказна страна, за да установят търговски връзки с нея. Португалският крал Мануел I нарежда да се подготвят три кораба – „Сан Габриел“, „Сан Рафаел“ и „Бери“, всеки от около 50 до 120 тона, и начело на експедицията да бъде младият благородник Вашку да Гама. С екипаж от около 170 човека на 8 юли 1497 г. корабите отплават от Лисабон. Отначало те следват западните брегове на Африка и към края на годината заобикалят континента от юг. По източноафриканското крайбрежие те откриват арабски пристанища за търговия с Индия. От пристанището Малинди (сега в Кения) португалците наемат арабския лоцман Ахмед ибн Маджид, който отвежда флотилията до Малабарския бряг на Индия. На 30 май 1498 г. Вашку да Гама достига град Каликут. Португалците се представят на управителя на града и на многобройните арабски търговци там, но са посрещнати с подозрение. В Индия Гама престоява около 3 месеца, натоварва корабите си с подправки и други ценни стоки и се отправя по обратен път. Португалците установяват, че Индийският океан не е вътрешно море, както се е предполагало, а огромна водна площ. Към средата на август 1499 г. Гама с два от корабите и с около 55 души екипаж се завръща в Лисабон, където е посрещнат възторжено. Донесените стоки не са много, но надеждите за бъдеща успешна търговия са големи. През 1502 г. Гама отново се отправя към Индия, но начело на голям

Юрий Гагарин

Галилео Галилей

Вашку да Гама